

Gesprekken met natuurwezens in de tuin van Jet, 1 juni 2010

Vragen van Jet:

- * Wat heeft de kastanjeboom aan de voorkant te vertellen?
- * En wat de berken aan de zijkant?
- * Wat zegt de Zwitserse den?
- * We hebben altijd "problemen" met de Christusdoorn (is een acacia, Margo) Wat vindt hij/zij van het snoeien? Jet zegt hij steigert als een puber.
- * Er zit een groot wezen boven het huis. Wie is dat en wat zegt hij/zij?
- * Wat betekent de energie van Jet voor de tuin?

De kastanjeboom

K: Ik bewaak de buurt, ik maak de energie hier rustig. Er wonen veel mensen, veel kinderen. Ik houd vooral van de kinderen. Zij hebben tenminste nog ontzag voor me.

M. Mag ik je wezen zien?

K. Ja, het is vrouwelijk, lichtgroen, lichtvoetig, blote voeten als een mens. Ik heb immers ook tenen, kijk maar naar mijn bladeren. Ik zie eruit als een bos-elf met een groen gezicht en een roze hoed op mijn hoofd. Ik kom in april te voorschijn en verdwijnt weer in oktober als de boom haar bladeren laat vallen.

M. Waar blijf je dan in de winter?

K. Dan smelt ik samen met de boom. Ik rol me op en kruip tussen de wortels. Dan leef ik met de mollen onder de grond en slaap en wacht.

M. Wat heb je te melden aan Jet?

K. Ik houd van haar, ze is als een groot kind. Zij ziet me ook, al zegt ze zelf van niet. Ik denk dat ze in me wil klimmen, maar dat niet durft of niet kan (op dit moment loopt er een man langs met een ladder!). Ze mag best een ladder pakken hoor, laat de buurt maar denken.....

Ik ben geen zieke boom, dat gaat ook niet gebeuren. Jet mag me steeds visualiseren als gezonde boom, dan blijf ik gezond. En ik wil graag water hebben met kristal erin. Om de paar dagen een emmer. Als ik gezond blijf, dan houd ik ook de andere kastanjabomen in de buurt gezond. Ik ben zo ongeveer de grootste en de sterkste.

M. En je wezen, de kastanjedeva, ik zie dat je redelijk klein bent, durf je jezelf niet te laten zien?

K. Nee, ik zit midden in een woonwijk, te veel mensen om me heen, te veel lawaai en ik heb last van telefoon en televisie, van de straling.

M. Wat kunnen we voor je doen?

K. Alle tv's en telefoons uit!

M. Maar dat kan ik niet vragen aan de mensen.

K. Bouw er dan kastjes omheen.

M. Dat is een goed idee, zal ik dat energetisch doen, want zo veel stoffelijke kastjes kan ik niet bouwen.

K. Dat is goed, ja graag.

M. Tot hoever weg?

K. 100 meter minstens.

M. Oké, ik visualiseer nu alle tv's in de buurt, dat zijn er heel veel, in sommige huizen wel 3, en ik zet er energetisch bescherming omheen. Het zijn zeker 1000 tv's in de omtrek.

M. En zal ik die kristalenergie ook programmeren dat die de tv's blijft beschermen.

K. Ja, goed!.

M. Durf je nu te groeien? Mensen die jou niet kunnen zien kijken toch langs je heen.

K. Oké, dan word ik 5 meter.

M. Volgens mij ben je 12 meter lang.

K. 12?

M. Ja, zo lang als de boom zelf. Neem maar meer ruimte in. Je kunt gewoon door het huis van Jet heen staan, of door andere woonhuizen.

K. Ja, dat weet ik, maar ik wil niet bij die mensen met hond, dat stinkt.

M. Nee, dat hoeft ook niet.

K. Oh, dat is leuk dat ik nu over de huizen heen kan kijken. Dat is mooi! Nu herinner ik me weer dat ik zo groot moet zijn. Ik was het vergeten. En nu mag je wel naar de berk.

De berk

B. Haha, ik ben hoger dan de kastanje.

M. Ben je daar trots op?

B. Ja

M. Waarom?

B. Oh, gewoon. Net zoals jij mens bent, ben ik boom. Ik wil gezien worden.

M. Ja, ik zie je.

B. Ik vind het oké om naast een huis te staan. Maar ik houd nog meer van de Russische toendra, dat is mijn oorsprong.

M. Waarom sta je dan hier?

B. Ik hoor ook bij Jet. Ik weet dat zij een sjamaan was in Siberië, en zij gebruikte berkensap. Maar van mijn bladeren moet ze geen thee zetten. Dat kan wel van een berk uit het bos. Hier is te veel stad en mijn kruin is te hoog (haha). Wij vinden het fijn om met zijn twee-en te zijn. Dat geeft een beetje het gevoel een bos te zijn. Wij dienen de mensen met zuivere lucht. Wij zijn dankbaar die functie te kunnen vervullen. Wij willen en hoeven niets terug. Wij voelen onszelf wel de koninginnen omdat we de hoogste bomen hier in de buurt zijn.

M.: Mag ik jullie wezen zien?

B. Die zijn geel. Wij zijn twee gele zusters, de kleur van onze bladeren in de herfst. Wij zijn heel beweeglijk en leven in de winter ook. Maar als het vriest dan krimpen wij in elkaar en zijn dan maar 5 cm groot. In het voorjaar groeien wij weer. Alle berkenwezens houden soms een vergadering en wij delen daar onze gezondheid. Uitgeputte en verwaarloosde berken geven wij dan via hun wezens weer energie. Op die vergadering zijn wij twee-en de voorzitters.

M. Wat doet Jet voor jullie?

B. Oh, wij zijn blij dat zij ons aandacht geeft. Zij zou mee kunnen vergaderen want zij is heel lang geleden ook een berkenwezen geweest.

M. Wanneer?

B. In de tijd van de mammoeten. Maar het is nu 2010. Dat is nu niet van belang. Jet is nu een mens en als ze teruggaat naar die tijd als berkenwezen, dan wil ze misschien niet meer terug. Dus ze moet maar niet terug gaan in haar herinnering.

M. Oké, dat vertel ik haar.

B. Dat is goed, doe haar ook de hartelijke groeten van mij.

De den

D. Ik ben oud, 80 jaar, ouder dan de huizen.

M. Hoe kom je dan hier?

D. Door een zaadje natuurlijk. Hier waren duinen vanaf de zee, toen het IJsselmeer nog niet een meer was.

M. Ja, natuurlijk. Mis je de duinen niet?

D. Jawel, maar het is nu eenmaal zo. Ik vind mensen ook wel gezellig en ik blijf nederig en dankbaar dat ik niet ben omgehakt. Ik vind de mensen hier wel respectvol.

M. Heb je dat nodig, respect?

D. Ja, elk wezen verdient respect, ook de worm en de slak.

M. Mag ik je wezen zien?

D. Ja, zegt de den, maar de boomdeva is niet thuis. Die is naar een andere den van deze zelfde soort. Soms komt ze s'nachts even langs.

M. Maar heeft de deva dan meerdere dennen onder haar hoede, niet één deva per boom.

D. Normaal wel, maar in ons geval niet.

M. Mag ik weten waarom?

D. Ja, wij horen in een ander gebied, in de bergen. Wij zijn per toeval hier terecht gekomen. Wij voelen ons hier niet zo thuis.

M. Dat zie ik niet aan je.

D. Klopt, ik ben meer op "mijn broer" de grove den gaan lijken. In Nederland zijn er daar veel van. En die grove den-deva zorgt dus ook voor ons en voor een aantal van deze dennen hier in de buurt.

M. Dus één grove-den-deva voor 100 bomen, zo voel ik het.

D. Ja, zoiets. Wij kunnen hier niet zijn als Zwitserse den-deva's, want die hebben een zandige bodem, zoals een duin, nodig. Begrijp je?

M. Ja, heel goed. Maar ik kan hier geen duin van deze omgeving maken.

D. Nee, dat vraag ik ook niet. Ik doe wat ik kan en ik ben blij als mensen me aandacht geven en van me genieten. Op die manier houd ik het hier nog wel 80 jaar uit.

M. Heb je nog iets te vertellen?

D. Nee, niet veel. Jij (Margo) wordt lekker sloom. Dat is de energie die ik verspreid. Die van een zonnige middag en jij wil dan in het zand slapen en verder niets. Mensen doen zo gehaast, dat snap ik nooit. Waarom haast. Doe eens wat rustiger, mensen.

M. Dat doet Jet toch, die heeft niet altijd haast.

D, ja, dat klopt, haar man heeft meer haast. Hij is ook onrustiger in zijn hoofd en ziet mij als boom minder dan Jet. Ze mogen wel vaker samen op het houten bankje om mij heen komen zitten. Dat vind ik leuk. Bijvoorbeeld s'zondags hier ontbijten samen.

M. Wat ben jij romantisch.

D. Ja, heel erg.

M. Nog meer?

D. Nee

De acacia

M. Jij bent gesnoeid, acacia, wat heb je te zeggen?

A. O, ik ben boos. Ik moet zo klein blijven! Ik mag niet groeien! Nou, dan wil ik ook niet meer. En ik word ook niet voor vol aangezien. Ze kunnen toch ook hun huis een stuk kleiner maken!

M. Ik denk niet dat de bewoners dat doen.

A. Nou dan niet, ik blijf wel klein, als zij dat willen. Ik kan toch niet op tegen de wil van een mens.

M. Heb je iets tegen de bewoners te zeggen?

A. Nee, mijn wijsheid verstop ik voor hen. Ik vind dat ze me belachelijk maken. Klaar! Weg jij! Want ik word bozer, nu jij me ziet.

M. Maar van mij mag je boos zijn. Ik word ook boos als ik klein gehouden wordt.

A. O, dat geeft me meer ruimte. Mag ik nog wat meer ruimte? Ik wil wel omhoog groeien.

M. Ja, doe dat maar.

A. Oké, maar ze moeten mij geen Christusdoorn noemen.

M. Nee, dat doen ze niet meer.

A. Verder heb ik niks, ik wil gewoon boom zijn, geen wijs orakel.

M. Oké, ik laat je verder met rust.

De luchtgeest

M. Groot wezen, boven het huis, wie ben je?

S. Ik ben een silf, een luchtgeest.

M. Wat doe je daar?

S. De lucht schoon maken, natuurlijk. Stomme vraag, silfen doen dat namelijk altijd.

M. Oh ja, maar ik ben een mens die aan het leren is over al die wezens.

S. Ja, dat is bijzonder, dat maken we niet dagelijks mee. Maar jij (Margo) bent ook een natuurgeest.

M. Ja, dat weet ik. En Jet?

S. Ja, zij ook wel, maar zij is meer mens dan jij. Zij is een oude sjamaan. En ik help Jet om de lucht schoon te houden in haar buurt.

M. Hoe doe je dat?

S. Gewoon blazen met mijn wangen en schone lucht hierheen sturen en vuile lucht wegsturen.

M. Waar gaat die vuile lucht dan heen?

S. Ergens boven het IJsselmeer. Daar lost het op. Daar zorgen mijn collega's silfen voor.

M. Boeiend.

S. Ja hè, heb je nooit eerder een silf gesproken?

M. Nee, jij bent de eerste.

S. Oh, wat een eer. Maar je moet niet aan andere mensen verklappen dat ik hier zit. Ik wil niet beroemd worden. Daar heb ik geen goede ervaringen mee. Beroemde silfen gaan meestal dood, want dan hebben ze geen ruimte meer tussen de mensen en we worden belachelijk gemaakt door te zeggen dat we niet bestaan. Maar we bestaan wel degelijk. Zonder silfen zouden de mensen dood gaan aan luchtvervuiling. Laat hen dat maar eens beseffen.

M. Ja, maar dat kan ik niet als ik jou moet verzwijgen.

S. Klopt, maar over een paar jaar, dan worden wij méér gezien. Nu ook al wel door kinderen. Als die groot zijn, dan komen andere tijden. Wij verheugen ons daarop.

M. Kan ik of Jet iets voor jullie doen?

S. Ja, een kanaal vanaf het huis naar boven openen. Dat ben je niet gewend, meestal moet je een kanaal openen de aarde in. Maar wij willen graag dat je het naar boven opent want wij willen graag verbinding met de wezens heel hoog in de lucht.

M. Hoe doe ik dat?

S. Met je speciale schaal en je aarde-schaal.

M. Daar komen de klanken.

S. Ja, dat is fijn. Nu hebben we meer ruimte naar boven toe. Dat is ook de taak van Jet. Ze kan de hele omgeving meer ruimte geven. Ze is een stiekeme sjamaan. Ze communiceert namens de hele buurt hier. Ze maakt wel meer mensen wakker en ook de kinderen. Daar zijn we heel blij mee.

M. Vertel nog eens wat meer over Jet, ze wil het zo graag weten.

S. Nee, ze weet het zelf wel. Het is helemaal goed wat ze doet. Wij horen en zien haar en ze weet zelf wel wanneer.

K.= kastanjeboom

B= berk

D = den

A = acacia

S = silf = luchtgeest

M = Margo